



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Acta Synodalia Dioecesana Ecclesiae Mediolanensis, Pars Secunda

Borromeo, Carlo

Brixiae, 1603

De Scopo Oblatorum, & congregationis illorum fundamentis. Cap. I.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11399

ne quid ab instituta vitæ ratione alienum in vobis animaduerti vllò vnquã tempore possit. Vos estis lucerna Congregationis huius in sublimi candelabro, vnde in omnes partes splendor lumenque diffundatur, accensa, Vos estis sal, quo ceterum hunc Oblatorum in omnem ætatem condiri oportet. Ma neat igitur præclaræ mentis vestræ, præstantiæque actionû splendor in omnem ætatem: vigeat virtutum vestrarum memoria in omnia sæcula. Nihil vnquam de honesto studio, nihil de præstanti in quouis virtutis genere contentione remittite. Non quantum profeceritis, sed quantum ab antiquis illis probis huiusce etiam viciuatis sacerdotibus, quantum ab Apóstolis, quantum ab ipso IESV CHRISTO Domino nostro abitis, vobiscum cogitate. Hæc institutionis vestræ regulas in manibus semper, multò autem magis in animis, & in actionis vsu habete. Nihil in his temerè, nihil inconsideratè possum est, nihil superuacaneum, nihil inutile. Omnia à nobis diligenter expensa sunt, & cum lectissimis sapientibusque viris collocata, & quod caput est, magnis ac diuturnis precibus, atque etiam lachrymis à Deo postulata, & vt speramus, impetrata. Quare neq; quidquam est, quod in his iure contemni possit, aut parui æstimari debeat. Omnia enim tum ad animarum salutem procurandam; tum ad ipsam congregationem conseruandam ita spectant, vt si quidpiam eorum omittatur, vel vestrum officium cum aliquo animarum dispendio desiderari, vel statum ipsius congregationis damnum facere necessesse sit. Sed de his satis. Reliquum iam est, filij, vt vos congregationem istam Oblatorum sancti Ambrosij, quam nos totius Mediolanensis Ecclesiæ causa instituisse scitis, sic complectamini, vt illam & virtutum vestrarum exemplis foueri, & spiritualibus progressionibus ornari, & beneficiis auctiorem splendidioremque reddi, in eaque amplificanda neque piam voluntatem ardensque studium, neque promptam obedientiam, officiumque perfectum in vobis desiderari cognoscant omnes: vobisque præterea

persuadeatis, nos pro Archiepiscopalia nostri muneris ratione, proque paterna charitate qua vos vnice in CHRISTO diligimus, vestras in via Domini progressionibus, quantum in nobis est, perpetuò esse adiutores; de vobisque adeo sollicitos fore, vt quemadmodum pro Ecclesiæ huius salute non inuigilare solù, sed vitam etiam profunderè, si opus sit, parati sumus; ita nihil inexcogitatum, nihil intentatum in posterum simus relicturi, quod ad vestras omnium, vestreque congregationis rationes pertinere arbitrabitur. At verò vt immortalia denique præmia reportetis, abundantioreque in dies diuinam gratiam consequamini; Deum orabimus, obsecrabimusque omni assidua præce. Dat. Mediol. Idib. Septembris 1581.

INSTITVTIONVM AD

Oblatos pertinentium epitomes,

LIBER PRIMVS.

De Scopo Oblatorum, & congregationis illorum fundamentis.

Cap. I.

Oblatorum Congregatio, cum ex hominibus constet, qui sanctissimo Patri Ambrosio, Ecclesiæ Mediolanensis Antiquo & Patrono vltio suaque sponte sese offerunt; debent illi profectò omnes sibi persuadere, ad multiplicia huius Ecclesiæ munera surgenda, & ad præclaraque opera præstada sese vocari. Hos enim Ambrosio Duce militantes, qui tam strenuè, dum in terris fuit, pro Ecclesiæ Mediolanensi se gessit, & illius exemplo labores quosque perferre, difficillima quæque superare, omne virtutum genus complecti, animas que tandem omni sanctarum virtutum contentione ad CHRISTVM ducere oportet. Quare ita etiam se conformare omnino debent, vt in rebus gerendis, atque in omni viuendi ratione, sanctum quendam animi ardorem perpetuò sentiant, atque alast.

Vim.

Vim autem istam animi insignem præclaramque virtutem tum demum assequi se posse confidant, si huius quidem diocesis animas, quasi fructum esse vberissimi agri à sanctissimo illo Patre nostro exculti meminerint in primis; tum dies noctesque secum cogitauerint, agrum hunc à præstantissimo illo viro diuinis doctrinis, sanctis exemplis, assiduis vigilijs, egregijs meritis, & laboribus summis comparatum fuisse; ac post eum denique Archiepiscopis successoribus, illisque à deo omnibus, qui in hac cura quouis modo opem ferunt, à Deo ac Domino Nostro IESU CHRISTO plurimum esse commendatum.

Hæc si præstiterint, illud etiam planè sequetur, vt eos singulari potius erga animarum salutem pietate, & inflammato diuini cultus desiderio, studioque obtemperandi ijs, qui in illos diuinam potestatem exercent atque auctoritatem, huius congregationis susceptum institutum perfectè exequi, quam pœnarum metu, cognoscant omnes.

Cùm autem huic congregationi huiusmodi sit propositus scopus atque finis; illud etiam vt necessariò consequens, recipiatur oportet, eiusdem congregationis homines Reuerendissimi Archiepiscopi Mediolanensis Ecclesiæ ministros omnino esse debere; cui scilicet pastoris, speculatorisque officium in hac Ecclesia, eiusdemque procuratio atque gubernatio, vt illius animas ad æternæ salutis iter dirigat, commissæ est.

Quocirca præcipuum etiam huius congregationis fundamentum, in exquisita ac planè perfecta erga ipsos Archiepiscopos Ecclesiæ Mediolanensis obedientia positum esse debet, ad Dei gloriam, & animarum eiusdem ecclesiæ salutem impensè procurandam, adiuuandamque & promouendam.

Huiusmodi autem obedientia duabus rebus innitatur oportet, voto, & constitutionibus; voto quidem, tanquam forma voluntatem perficiente atque firmante: constitutionibus verò, quasi regula dirigente, viamque præmonstrante eorum, quæ amplectenda, & quæ fugienda sunt: de quibus mox ageatur, postquam de genere illorum, qui in numerum obla-

torum recipiendi sunt, & de eorundem conditionibus, muneribusque (cùm ordorerum ita postulare videatur) pertractatum erit.

De conditionibus eorum, qui in congregationem Oblatorum recipiendi sunt. Cap. II.

IN Oblatorum congregationem adscribantur atque admittantur, cùm nostræ huius, tum alterius etiam cuiusuis diocesis homines, qui sacris Ordinibus initiati sunt; vel si nondum initiati, ea tamen ætate sunt, & illis conditionibus præditi, vt qui illis iniciantur, digni & idonei habeantur.

Nisi fortè (quod ad ætatem attinet) propter alicuius vel insignem animi indolem, vel præstantes animi virtutes, vitæque conspicuam probitatem, in hoc immaturioris ætatis non habendam esse rationem, congregationique nihilominus eum adscribendum, Reuerendissimus Archiepiscopus censuerit: qui certè tamè decimum sextum annum saltè agat. Neque verò alicuius receptioni impedimento sit, quòd ecclesiasticum beneficium, officiumve cuiusuis generis ille obtineat; si modò quod residendi onus coniunctum habet, intra huiusce Diocesis limites contineatur.

Iam verò cùm huiusce congregationis actiones præstantissimæ atque grauissimæ sint omnes, vt pote quæ animarum fructum, Mediolanensisque huius Ecclesiæ cultum complectuntur; ea sanè cura animaduersioneque à Reuerendissimo Archiepiscopo adhiberi debet, in quo omnis huius rei facultas posita est, vt literata non vulgari exculti, pietate insignes, egregijs moribus, præstantique indole præditi, cæterisque virtutibus ornati, cùm industria partis, tum diuino munere infusus, eligantur, qui in Oblatorum congregationem sunt cooptandi.

Ita enim fore cum ratione sperandum est, vt si non omnia institutæ congregationis munera, at plura certè ex his singuli illorum rectè obeant.

Contra verò reijciantur omnes, tum indocti, tum quorum ingenium rude, aut